

Egy boldog ember

Válasz **Eörsi Istvánnak**

Tudom, nem illendő magánügyekkel untatni az olvasót, de oly öröm ért, hogy nem bírom magamban tartani. **Eörsi István** író-közíró kitüntetett nagybecsű figyelmével. Azt nem állíthatom, hogy barátjává is fogadott, de nem lehet minden tökéletes. Igaz, még titkon sem reméltem, hogy Örömszerzés című szerény dolgozatom után küld nekem egy palack óbort, „Keblemre, édes öcsém!” szövegű levélke kíséretében. Levelet írt ugyan, de sajnos mindeddig nem jutott el hozzánk, pedig biztosan közöltük volna, nem is a levelezési rovatban, hanem valami kiemelt helyen, hogy honoráriumot is kapjon érte. Így a Népszabadságban hozta nyilvánosságra a levelet némi kommentár kíséretében. Ez a tény kis befelhőzi kítőre örömet, mert a „legolvasottabb” hívei esetleg arra a következtetésre juthatnak, hogy nem vagyok egy kellemes ember.

Eörsi István szerint meghamisítottam a gondolatmenetét. Az ilyen elvetemült eljárást magam is elítélem és megvetem. De nézzük a kifogásolt részletet. **Eörsi** ezt írta: „Az ugyanis a legbőségebb örömforrás, ha az történik, amire számítunk. Én azt várom a miniszterelnöktől, ahányszor védekezésre kényszerül, hogy lódítani és fenyegetőzni fog; és sohasem csalódom. Ezért állítom, hogy a miniszterelnök engem boldoggá tesz.” Mi következik ebből? Az, hogy ha a védekezésre kényszerített miniszterelnök igazat mond, és baráti hangú nyilatkozatokat tesz, **Eörsi** csalódik várakozásaiban, nem tud megmerítkezni a legbőségebb örömforrásban, azaz boldogtalan lesz. Mivel az idézett rész előtt **Eörsi** többször is hazudósnak titulálta a miniszterelnököt, és fenyegetőzéseire is példákat sorolt, én tiszta lelkiismerettel róhattam papírra: „**Eörsi** az teszi túláradóan boldoggá, hogy szerinte a miniszterelnök rendszeresen hazudik és fenyegetőzik.”

Kétségtelen, hogy végletes interpretációja ez **Eörsi István** gondolatmenetének, de hol itt a hamisítás? Az elemi logika és következtetés szabályait nem rúgtam fel, hiszen **Eörsi** örömeztetének feltételei akkor teljesülnek, ha a miniszterelnök szerinte nem mond igazat, fenyegetőzik, és **Eörsi** ezt várja tőle. A várakozás eleve adott, így az öröm megszületéséhez csak az szükségeltetik, hogy **Orbán Viktor** lódítson, és jobb kezének mutatóujját fenyegetően lóbálja. A hamisítás tényét inkább abban látom, hogy **Eörsi** a miniszterelnök megnyilvánulásait hazugságnak és/illetve fenyegetésnek minősíti. Általam tévesnek vélt helyzetértékeléseiből és előítéleteiből von le következtetéseket, ezért gondolatmenete eleve hamis. Teljesen felesleges lenne azt még tovább hamisítani.

Eörsi a Népszabadságban közölt leveléhez kommentárt is fűz. Abban lapunkkal foglalkozik, s nem mondhatni, hogy megértő szeretettel emleget minket. Azt írja, hogy viszolyog tőlünk, mert hamisítunk, uszítunk, kartársaink mocskolódnak. (Remélem, most nem hamisítottam meg a gondolatmenetét.) A lapban megjelenő „primitív torzításokat és rágalmakat” az alanyt és az állítmányt egyeztetni képtelen, henye stílusú munkatársak eskábálják. Elkészerítő bizonyítvány lenne ez rólunk, még szerencse, hogy **Eörsi** ezekről az ő végtelen tapintatosságában nem is beszél. (Ő írta, hogy tapintatból nem beszél ezekről, nyilván a szerkesztő csempészte cikke végére.) Vitán felül áll, hogy az a visszafogott, átszellemült, fennkölt stílus, amely **Eörsi** műveit jellemzi, lapunkban még véletlenül sem tartozik a követésre méltó példák közé. A baj az, hogy ha azt találom írni kifogásolt publicisztikámban: „Minden tiszteletteljes hódolatom ellenére kénytelen vagyok megemlíteni, hogy alázatos véleményem szerint amikor **Eörsi István** hazugnak mondja a miniszterelnököt, ő maga sincs a teljes igazság birtokában” – nos, **Eörsi** szerint akkor is mocskolódtam, uszítottam, primitíven torzítottam volna.

Mindezek ellenére örömmel tölt el **Eörsi István** kitüntetett figyelve. Sőt – ha egyáltalán várt tőlünk választ – bízom abban, hogy ilyen reakcióra számított. És akkor is örülhet. Nekünk (nyugodtan beszélhetek a többiek nevében is) fontos **Eörsi István** öröme. Ígérjük, mindent megteszünk, hogy várakozásaiban ne csalódjon. (A miniszterelnökkel még nem beszéltük meg, de az ügy fontosságára való tekintettel szerintem ő sem fog elzárkózni.) Legalább egy boldog ember legyen e hazában.

UGRÓ MIKLÓS